

ფასი: წლიურად 8 მ., ნახევარი წლით 5 მ., თვიურად 4 აბ. ცალკე ნუმერი ერთი აბი. **დამატებით 7 კაპ.** წლიური ხელის მომწერლებს ვახეთის ფასი შეემატება. ნაწილობრივად დაინახადონ, ხელის მოწერის დროს მ. მ., დანართნი კიდევ ნაწილობრივად დაინახადონ. ფასი: ნველებრივი სტრუქტურის პირველ გვერდზე მითითებული 15 კ., უკანასკნელზე 10 კ. სხვა ადგილებიდან კაპასის ვარჯულ მიღებულ განცხადებათა ფასი: სტრუქტურის პეტრიტი ტექსტის წინ 20 კაპ., უკან 15 კ. სამლოცოვარო განცხადების დაბეჭდვა თითოჯერ ნაშუადღევს 2 საათ, ღირს 3 მ. 2 საათს შემდეგ 4 მან.

„სამშობლო დედის ძუძუი, არ გაცივლებს სხვაზედა,
ორივე ტბილია ძმობილო, მირჩენის ორსვე თვალზედა,
როგორც უფალი, სამშობლოც ერთია ქვეყანაზედა.“

ამიერიდან მ. შუთაისური გამოდის ახალი გაზეთი

„სამშობლო“

გაზეთი ღირს:

ერთი წლით 8 მანეთი ნახევარ წლით 5 მან. ერთი თვით—ოთხი აბი.

ცალკე ნუმერი ერთი შაური, დამატებით—7 კ.

ესევე გაზეთი დაურიდებთ „იმერეთის“ ხელის მომწერლებს. გთხოვთ წერილები და ფული აგზავნათ შემდეგის ადრესით. ქუთაისი, რედაქცია „სამშობლო“ თფილისის ქუჩა, სახლი პ. ი. გოციელისა.

გაზეთს ევაგელ კვირა სურათებთანა დამატება, დამატების გამოცემა დამოკიდებულია თანამგზავნობა რაცხვის გამწვანებაზე. ვსთხოვთ ომში დაქრითა და მოკლულთა ნათესავ-მეგობრებს მოგვაწოდონ მათი სურათები. ვსთხოვთ აგრეთვე ადგილობრივ დაწესებულებებს და საზოგადო მოღვაწეებს გვიგზავნონ სურათები. მოწყვეტენა ახდენ ცნობილი და საუკეთესო მწერალ-თანამშრომელნი. მათა სია ამ დღეებში გამოცხადდება.

რედაქტორი ი. თ. ცინცაძე.

ქუთაისი გონაპის ქ. საკუთ. სახლი.

ამხ-ბა ან. უფლოვი & ი. ვაპილოვი-ს

სამანიფაქტურო მალაზიაში მიღებულია და იყიდება დიდძალი ასარჩევი ახალ-მოღის საქონელი, აბრეშუნი, შალა, უაღრულო, გაუღრულო და გაგაგაშლო.

განსაკუთრებით საყურადღებოა ქალების კატიუმებისათვის:

„სამარლი—შიფონი“ „კამა—აბრეშინი“ და „კოტლე—ნოვლი“ **განსაკუთრებით:**

„უაი—რინე“ და „უაი—შიქ.“

აგრეთვე იყიდება ჩვენთან პროზორის ტრიობგორნი მანუფაქტურის ნაწარმოები.

ფასები შემოაბრებლათ

თღ სვიმონ გიორგის ძე წერტიელი აუწყებს ნათესავთა და ნაცნობთ, რომ ომში ტრადიკულათ მოკლულ იქნა შვილი მისი

არჩილი,

რომლის დაკარგვაც მოხდება დაბა საჩხერეში შაბათს, 21 თებერვალს. პანაშვიდი ყოველდღე, საღამოს 4 საათ., საჩხერის მაცხოვრის ეკლესიაში.

1—7

გახტროლი ნინო ჩხეიძისა ქუთაისის ქალაქის თეატრი

ქართველ მსახიობთა ამხანაგობის მიერ ხუთშაბათს, 19 თებერვალს, 4-6 ნინო ჩხეიძის მონაწილეობით წარმოდგენილ იქნება ცნობილი პიესა ალექ. დიუმას—შვილისა.

მარგარიტა გოტიე

5 მოქ. თარგ. გუნია-იმედაშვილისა

მარგარიტა გოტიე—ნ. ჩხეიძე, არმან ღვვალა—იუზა ზარდალიშვილი. მონაწილეობას მიიღებს მთელი დასი და თანამშრომლები

დახაწყისი საღამოს 8 საათზე რეჟისორი კ. ანდრონიკაშვილი.

ადმინისტრატორი ვ. ს. ა. ურუშაძე. ადგილების ფასი საბუნებისა

ანონსი: შემდეგი წარმოდგენა 1 მარტს.

1—1

დღეს, ოთხშაბათს, 18 თებერვალს, თფ. კუკიის წმ. ნინოს ეკლესიაში და მოწამეთის მონასტრის ტაძარში გადსხდომი იქნება ორმოცი დღის წირვა და პანაშვიდი განსვენებული სტუდენტის

იაკობ (იანო) დავითის ძის ბერძნისძის

სულის მოსახსენებლად, რასაც აუწყებენ ნათესავთ და ნაცნობთ მისი მამა არქიმანდრიტი დოსითეოსი და ძმა მაქსიმე ბერძნისძე, პანაშვიდი დღისწივით 12 საათზე.

1—1—66

ელექტრო-თეატრი რელიუვი.

ნახევრები იქნება „გოგელ-მოგელის“ სურათები ანუ ვილჰელმმა ეშმაკ ხელშეკრულობაზე ხელი როგორ მოუწერა. დიდი ოსუნჯური და მხიარული შარკია.

უზრის ძიება სამშობლო

სენსაციური დრამა, რომელიც დღევანდელ სისხლის ღვრას გამოხატავს—მონაწილეობას იღებს იტალიელი განთქმული და ლამაზი მსახიობი—ქალი ესპერი.

- 1) უცხო ხალხის ქალიშვილები.
- 2) ომი აუსილუბელია.
- 3) უზრისძიება სამშობლოსათვის.

ორშაბათიდან 18 თებერვლიდან მხოლოდ სამს დღეს იქნება საუცხოვრო პროგრამა, შენიშვნა: რადგან ამ სურათის წარმოდგენა ზედ-მეტე ხარჯს მოითხოვს, ამიტომ ბილეთების ფასიც ცოტათი გავაძიდეთ.

დახაწყისი საღამოს 8 საათზე. თ. 51.

დამიტრი ელიშუხუს ძე გიგინიშვილი, მწუხარებით აუწყებს ნათესავთ, მეგობართ და ნაცნობთ, მისი უსაყვარლესი და მოამაგე დედის

ფოტინა რუსთომის ასული გიგინიშვილის

გარდაცვალებას და სთხოვს პატივი სცენ და დაესწრონ მიცვლებულის დასაფლავებას, რომელიც დანიშნულია ხუთშაბათს, 19 თებერვალს, სოფელ ჯურჯუყეთში (გურიაში). მიცვლებულს ოჯახიდან წაასვენებენ 10 საათზე, ჯურჯუყეთის წმ. ნიკოლოზის ეკლესიაზე, სადაც წირვა-პანაშვილის შემდეგ, მიწას მიაბარებენ

1—1—67

დავკარგე

ქუთაისისა და რიონის საღვურებს შუა, 4 დეკემბერს წარსულ წელს, დავკარგე ფულთა, რომელშიაც იყო ცხვირსახოცში შეხვეული სხვების ქაღალდები; ვეჭვობი პირობის წერილები, მოწოდებები და უბის ენიშნა. ამ დანაკარგიდან უკვე მივიღე პასპორტი და კასის წიგნაკი ქანდაკის ხელით, ხოლო სხვა საბუთები არა ჩანს. დანარჩენი ქაღალდების მოგვრელსაც ვსთხოვ, წარმოადგინოს „სამშობლოს“ რედაქციაში და ჯილდოთ მიიღებს 15 მანეთს. ან ბალახვანის ქუჩაზე მხეიძის სახლში, ჩხიკავძის ბინაზე.

3—2—65

ჭიანჭველის ბუნებრივი სპირტი.

ჭიანჭველის ზეთის მიმატებით, როგორც იმეითი ძველ დროს ხალხისაგან ნაცადი საშუალება, საარაკოდ არჩენს თვით ძველ რბილში გამჯდარ ქარებს.

თითოეული ფლაკონის ფასი 1 მ. 50 კ., 2 მ., 2 მ. 50 კ. და 3 მან.

ყოველ ფლაკონს თან ახლავს დარიგება.

ფოსტის ადრესი: ქ. კალუგა, ტიბეკანოს მამული, დამიტრი გიგინიშვილის ძე კარპოვა. 12—12

უიგაილის მოლოდინი.

(სმა თამაგონიდან, სამეგრელო).

ყველასათვის ცხადია, რომ დღეს მთელი სამეგრელო შიმშილის განიცდის. საზოგადოთ სოფელი თამაგონი და მის გარშემო მდებარეობა, როგორც მწირი ადგილი, მოსავლიან წლებშიც ვერ იძლევა საკმაო მოსავლს და როგორც მოსავალი იქნებოდა შარშან—ეს ყველასათვის ცხადი უნდა იყოს.

ის მდგომარეობა, რასაც დღეს ამ მხრის მშრომელი ხალხი განიცდის ძნელი წარმოსადგენია. ვინც მათ ცხოვრებას კარგად ჩუქვრდება სამწუხარო სურათი წარმოუდგება თვალწინ. ისედაც უშიშრო წყლო გლეხი ნახევარ ფასში ყიდის უკანასკნელ ნაჭერ მიწას; თავის მრჩენელ ძროხა-ხარს, ქვეშაგებს და ისეთ სპირო საგნებს, ურომლისათაც მას ცხოვრება არ შეუძლია.

რა ვქნა, ვენი კირიმე, შიმშილს ვერ შევებრძობლებით, უნდა გავყიდოთ უკანასკნელი საცხოვრებელი, ოღონდ როგორმე ამ მაკლავუნა წელიწადს თავი დავახსნითო—მოსთქვამს გლეხი კიდევ კარგი, თუ რამე ახალია გასაყიდი, ხოლო ვისაც გასაყიდი არაფერი მოეპოვება, ვინ იცის, რით იკვებება. ცხადია, ცულ კვებას თან მოსდევს ათასგვარი სენი და ავითმყოფობა.

შიმშილისაგან ქანც გამლეული გლე-

ხი, როცა ხედავს რომ მისი დაუზოგველი შრომა სასურველ ნაყოფს ვერ იღებს, სასოწარკვეთილებას ეძლევა და მუშაობაზე გულს იკრულებს.

გლეხის ამ უნუგეშო მდგომარეობით სარგებლობენ სოფლის ჩარჩი მოვარეები და ერთიორათ ტყავს აძრობენ. ქალაქებში, სადაც მოვარეები კანტროლ ქვეშ აწარმოებენ თავის საქმეს, ვერაფერი გაუწყვიათ მათთვის და რა იქნება ღვთის ანაზრად დატოვებულ დამაბოფლებში.

ოჯახის მარჩენელი, მთავარი ძალი, ბრძოლის ველზე გასული, დანარჩენს შიმშილი აწუხებს და საიმედო ხმა კი არსით ისმის; მართალია, იბეჭდება ხანდისხან თითო ოროლა წერილი გაზეთებში, ეძებენ ღონისძიებას შიმშილის შესაბრძოლათ, მაგრამ ამ მხრით ჯერ-ჯერობით ჩვენთვის სანუგეშო არა ვაკეთებულა რა. დახმარების საქმე დაყოვნებას არ თხოულობს; საქიროა ახლავე პრაქტიკული ნაბიჯის გადადგმა ჩვენი მოქირნახულე შეგებულ პირებისაგან.

თუ ჩვენი სიტყვა ვინმეს გადაქარბულად ეჩვენება, საკმარისია დაევალოს ვისმე დაათვალიეროს დღევანდელი ჩვენი გლეხების მდგომარეობა და მათი ბედელსასამინდე და მაშინ ცხადად დამტკიცდება ჩვენი სიტყვა.

ხალხის მონდობილობით ა. ჯავახია.

ჩვენ განგებ დავუთმეთ, საზოგადოთ, გაზეთში საპატიოთ მიჩნეული ადგილი 2-6 ა. ჯავახიას წერილს თამაგონიდან (სამეგრელო) „სიმშილის მოლოდინში“.

ჩვენ გვიანა გაშლის თუ არა გაზეთის მკითხველი, პირველათვე მოხდეს თვალგებში ეს წერილი, წაყითხოს რამდენჯერმე და ჩუქვირდეს იმ უბედურებასა და გასაჭირს, რომელსაც განიცდის დღეს დასავლეთი საქართველო სიმშილის გამო.

ჩვენ გვიანა ამ წერილმა მოალოდინს ქვე გული შექონებლათ, გაალობს ლამაზლამაზი, მაგრამ ცოვი სიტყვები პრესის წარმომადგენელთა, აამოძროს მკითხველთა პატიოსანი გრძობა, ჩაფიქროს ხალხის მესვეურნი და შექმნას ისეთი რამ დაწესებულება; რომელიც მიხედვს დაბეჭდვებულ ხალხს, შევიდისა და დახმარების ხელს გაუწოდებს მას.

ძირს ცარიელი წუწუნი და გარეგნული მშრონელობა, გაუმარჯოს ნამდვილ რეალურ შევლასა და საქმიანობას!

მაგრამ სად, სად არის ეს რეალური საქმიანობა? სად არის ჩვენი სიტყვა საქმეთ ქცეული, ან საქმე სიტყვისამებრ განხორციელებული!

გული ბოძით გვიცემა, როცა ხედავ ჩვენ დაუდევრობას, ჩვენ გულგრილობას, ჩვენს,—ისე ესთქვათ—კვ მალულობას, გარედან რომ ვვიყუროს კაცმა თითქოს ვფუფურობთ, —იქ-ს რალცას ვა-

დღის რამობა

რუსეთ-გერმანიის ასპარეზი

პრასნიშის რაიონში მტერი უკან იხევს. —ოსოვეცი ციხეს კვლავ 32 დღეშიან ზარბაზნის ეყრიან. —კარპატებში ავსტრიის ჯარი დიდ გაქირვებაშია. პრასნიშთან ჩვენებმა დაამარცხეს გერმანიის ჯარის ორი კორპუსი. —პრასნიშთან ბრძოლა ხდებოდა ოთხი დღის განმავლობაში, რის შემდეგაც რუსის ჯარმა ხელახლა დაიკავა გერმანიელებისაგან აღებული პრასნიში. ტყვეთ წამოიყვანეს 10,000 კაცი. —ადმოსავლეთ გოლიციის მტერს იერიშები მოაქვს.

დასახელების ასპარეზი.

სუსანის მტერმა 200 ყუზბარა ესროლა. —შაშანიში ბრძოლა ფრანგების სასარგებლოდ სწარმოვებას. კავკასიის ასპარეზი. რუსის ჯარმა დაიკავა ოსმალეთისათვის მეტად სასარგებლო პუნქტი—ხოფი. —დნარჩენ ადგილას საყურადღებო არა მომხდარა.

დარდნელთან.

დარდნელს კვლავ ყუზბარებს უშენენ.

ზნობრივობა, რომ მოეწყოს დამშეულ, სამეგრელოს თუ სხვა კუთხეების ქართველთა დახმარების საქმე. ჩვენ ჩვენის მხრით არ დავიშორებთ არავითარ შრომას, რომ ნამდვილი ცნობები მივაწოდოთ დამშეულთა შესახებ და საესეებით გავაშუქოთ, როგორც სიღრმე და სიგანე ხალხის გაქირვებისა, იქ ქველობა და გულშემატიკობა დახმარება. იმედი გვაქვს, რომ ეს ჩვენი სიტყვა არ დარჩება ხმათ მღაღადებლისად უდაზნასა შინა!..

ჭუთაისი, 18 თებერვალი.

ამ უკანასკნელ დროს თითქმის ყველა ქართული გამოცემა შეგუბო კითხვას შესახებ იმისა, თუ რა მდგომარეობაში იმყოფება მუშათა ხალხის სოლიდარობის საკითხი—ინტერნაციონალიზმი.

ვინც ოდნავით მაინც აღფრთოვანდა თვალყურს ქართულ ჟურნალ-გაზეთებს, უძველესია შეამჩნევდნენ, რომ ჩვენი სოციალისტური პრესის მთავარი ყურადღება ამ ბოლო ეპოს მიმართული იყო იმისაკენ, რომ როგორმე მოეხდინათ რეაბილიტაცია სხვადასხვა სახელმწიფოში მყოფ შრომელი ხალხის ამ უკანასკნელ ამბების გამოისობით სახელ-ვატეხილ სოლიდარობისათვის.

ჩვენი ინტერნაციონალისტები ყოველ საშუალებას ხმარობენ, რათა დაეიმტკიცონ, რომ თუმცა ამ ეპოხა კაპობრიობა ომის საშინელ ქარცეცხლში გახეული და სხვადასხვა ერის შველნი ერთი-მეორეს არ ინდობენ და შეუბრალდებლათ ელფეტენ ერთმანეთს, ხალხთა შორის ძმობა-ერთობის და სოლიდარობის საქმეს მაინც არაფერი არ დაზავებია.

ნეტარ არიან მორწმუნენი... მაგრამ ჩვენ კი გვგონია, რომ მას შემდეგ, რაც მოხდა ჩვენ თვალწინ ამ უკანასკნელი თვეების განმავლობაში, ყველასათვის ცხადი უნდა იყოს, რომ არამც თუ ერთა, არამედ სხვადასხვა ქვეყნის მშრომელ ხალხთა შორის სოლიდარობაც კარგილი სიტყვა ყოფილა.

საკვირელი იმდენათ ის კი არ არის, რომ სხვადასხვა ეროვნების მშრომელი მასა ერთმანეთს დაუბრუნდებიან დღევანდელ უმადლითა შესლა-შეგახების ეპოს, არამედ ის არის საეულისმიერო, რომ მუშათა ხალხის ყველას მიერ კარგაი ცნობილი ხელმძღვანელი ერთმანეთს არ ინდობენ და ტყვეით უსწორდებიან ამ საბედისწერო შეტაკებაში.

გულმდელი შეურაცხელი ანტიმილიტარისტი ფრანგი გულსტუ ვრეე და გერმანელი, ცნობილი სოციალისტი ლიბანტისტი ერთმანეთს გულს უგმირავენ ბძო-

ლის ველზე გამოსულნი მამულიშვილობის დიდი მოვალეობის მოსახდელათ. მთელ დედამიწის ზურგზე, ვგონებთ, მარტო საქართველო გახლავთ ის კურთხეული ქვეყანა, რომლის ზოგიერთ შვილს ჯერ კიდევ უქმ საქმეთ არ მიანიათ დღევანდელ პირადად ერთა და ხალხთა შორის ძმობა-ერთობის და სოლიდარობის მტკიცება და ქადაგება.

მათ რომ საქმით გამოქალაქობივი გამბედაობა ჰქონდათ, უნდა აშკარათ ელიარტობათ ინტერნაციონალიზმის ქედის მოხრა ძღვევა მოსილ ნაციონალიზმის წინაშე, მაგრამ ეს ხომ მათი მსოფლმხედველობის დამარცხების აღიარება იქნებოდა, ამდენი ხნის განმავლობაში ნაზარდ და ნალოლიავებ საუთარ მოძღვრების სრულ გაცოტრების გამოცხადებას ვსგავსებოდა და ამისათვის კი საჭირო იყო საკმაო ძალსულოვნება, რომელიც „იმ კაცთ არ სჭირთა“.

ა. თორაძე.

მ. შ. ი.

პეტროგრადის ღმ. სააკეტოსკან.

რუსეთ-გერმანიის ასპარეზი.

პეტროგრადი. 16 თებერვალი. ოფიციალური. უმაღლეს მთავარსარდლის შტაბისაგან. პრასნიშის რაიონში მტრის ჯარის კაცი დატყვევებულ იქნენ 15 თებერვალს. დღეს გატყვეულ მტრისადმი კიდევ გრძელდება. ჩვენი გამარჯვების მეგობრები პრასნიშის რაიონში, მტერი ხალხად გიღვლებიდანაც უკან იხევს. მთელ ფრონტზე მტერი პასიური რჩება, მხოლოდ ოსოვეცი ციხეს ზარბაზნებს უშენს. როგორც ჩანს ზარბაზნები 32 სანტიმეტრისი უნდა იყოს. თუმცა არავითარი შედეგი ამ სროლას არა აქვს. ეტყობა რუსული ბეტონი ძლიერ მაგარი ყოფილა. გროზის ჩრდილოეთით 15 თებერვალს ხდებოდა საარტილერიო ბრძოლა. ვისლის მარცხენა მხარეზე ჩვენმა მზვერავებმა ამოსწვიტეს გერმანელების ორი ზსტავა. კარპატებში ავსტრიის არმიის ჩვენ პოზიციებზე, ლუპკოვოს რაიონში იერიშების დროს, იმდენი ზარალი მიადგა, რომ ეხლანდელ მის მდგომარეობაში, მისთვის დიდათ საძნელო უნდა შეიქნეს.

პეტროგრადი, ოფიციალური. 15 თებერვალი.

პეტროგრადი. ოფიციალური. 15 თებერვალს მოხდა ჩვენი ოპერაცია პრასნიშთან. სადაც ჩვენ დავამარცხეთ გერმანელების ჯარი, არა ნაკლებ ორი კორპუსისა, რომელნიც ჩვენ გავრყეთ მათი თავს დატარა ბძოლის ველზე დატარებულ გმირს, შემდეგ ქელეს ჩაუჯდებან, წითელი ღვინის სულს უსსენებენ, ღვინოთა წესს უგებს, თმავაშლილი ცოლი თავიბრზე ხელებს იტეშს, თმას ივლეჯს და ცივის ხმით მოსტყავს. გულწასულს მოხუც დედას თავზე წყალს ასხამენ, ბავშვები კი გაკვირვებით გამოიყურებიან, თვალებიდან გულიდან ამონადებს სისხლის ცრემლებს აფრქვევენ ღმ მამის კუბოს დიდის წმინდა სანთლებით თავს ადგან.

აი, წესის აგებასა ათავებენ, ერთხელ კიდევ უვალობენ საუკუნო ხსენებას და მის უსულლო გვამს სამუდამოთ მოაშორებენ საყვარელ სახლ-კარს, ეზოს მიდამოს, მიწა-წყალს, მეგობრებს და ეკლესიის გაღვანში ციხეს სამარცხ აბარებენ. ის გძნობს, თუ როგორ ჩაუშვებენ მის კუბოს შავ საფლავში, როგორ დააყრიან მიწას, როგორ...

აქ კი ველარ მოითმინა ავადმყოფმა, გულზე მოლიმა მოაწვა და ძლიერ წარიმოსტევა:

—მიშ...ვე...ლეთ, მა...ცო...ც...ხლეთ მ...მ...ა...ცო...ც... —მეტის თქმა ვეღარ შესძლო მომავდებამ. ენა ჩაუვარდა, ფერი სრულიათ დაეკარგა, ხელფეხი გაუცივდა სახე საშინლათ დებმანუ, თვალები გადაატრიალა და ცოტა ხნის თრთოლის შემდეგ სული განუტევა.

მეორე დღის ის თეთრს სუდარაში იყო გახეული, ერთი ხელი გულზე დაედო, ცალი თვალი ოდნავ დაუხუტვი დარჩენილა და ტანჯულ სახეზე განცვიფრება აღბეჭდილა, თითქოს სურდა ახლა მაინც გაეგო, რათ შეაკლა უცნობ მტრის თავი ასე უდროვოდ და რათ დააოხლა წყრილი ცოლშვილი?

გაორგი ნიორაძე.

კეთებთ, ვიკრიბებით, ვსმჯელობთ, ვილატას და რაღაცას ვემუქრებით, ვილატასა და რაღაცებს ვემბრობით, თითქოს გვიყვარს კიდევ ხალხი და მისი მოშავალი... ეს კიდევ არაფერი! ზოგიერთ ჩვენთაგანს თავი ქრისტე ჰგონია და სიტყვით მზათა არამც თუ სოციალიზმი, იმაზე უმაღლესი რამ დაამყაროს ქვეყნათ, მაგრამ, თუ ჯიბეზე დაჰკარი ხელი, ე. ი. თუ საზოგადო საქმისთვისა სთხოვე რამე, ასეთ კურცხლებს გადმოჰყრის, რომ მათა ხარ უკანასკნელი ხალხი გაჰყიდა ღმ ეს გულით სპყარი კაცი დააკაყოფილა!..

შემდეგ ქონებრივით, განვითარებული გონებრივით, მოღვაწეთა და მესვეურათ ცნობილი საზოგადოებაში, კალმახევით გისხტება ხელიდან და შენც აღარ იცი: ვის მიმართა, ვინ იწამო, ვის შესწრფლო, როგორ მოავგარო საქმე?

ყველა წუწუნებს, ყველა ჩივის, ყველა თავის თავს უფროხილდება და ამავე დროს კი ყველგან ეტანება და ქუთის მსაწვებლობას ჩემულობს.

ასეთ საზოგადოებაში, ასეთ პირობებში რაღა საკვირველია, რომ სიტყვა საქმეთ არ იქცეს და გაჭირვებული ხალხი უმეტეს გაკვირებაში ჩაყარდეს.

მაგრამ სად არის ხსნა? როდის უნდა მოვლოს ბოლო ჩვენ უსაქმურობას?

ჩვენ მეთქი, რომ ვიძახით, ვვულისხმობთ ინტელიგენციის უმრავლესობას, იმ ნაწილს საზოგადოებისას, რომელიც სიტყვით მარტოს ქვეყნისას უწოდებს თავის თავს, საქმით კი თავგმარობობსაც არა სწევს.

დიახ, ამას თამამათ ვამბობთ, მით უფრო რომ დუმილი შეუღლებილი-ღა! დუმილი და ხელის დაფარება ამ შემთხვევაში ლალატია ქვეყნისა, ლალატია ხალხისა!

ჩვენ ვიცით, რომ ბევრი გაგვიწყრება, მაგრამ ასეთი გაჯავრება რა ანგარიშიში

ჩასაგდება, როდესაც ხალხი, ქვეყნის მარჩენალი ხალხი-იღუპება, კნინდება, სულითა და გულით ლაქიავდება, გაიძვერებისა და ჩარჩხბაცების მსხვერპლი ხდება!..

თუ გვინდა სახელგანთი და დიდებული ვიყვნეთ, დავიმსახუროთ ეს სახელი საქმით.

თუ გვინდა გავლენა გვექონდეს ხალხზე, სოფელზე, ჩვენ მოვიკლოთ ცოტა რამ ღმ მშვიტის ხმელი ლუკმა მაინც მივაწოდოთ.

თუ გვინდა კაცური კაცობა, შევექნათ ორგანიზაცია—სრულიად კანონიერი ორგანიზაცია—მშვიტ ქართველებს დამხმარე კომიტეტი, მანეთიდან აბაზი მოვიკლოთ, აბაზიდან ორი გროში, შევკრიბოთ თანხა, ვუყიდოთ „პური არსობისა“ და შეუღო სოფელს, გავაძლოთ იგი საქმელთ და გავათბოთ იგი ძმურის მოპყრობით, მივიღეთ მათთან, შევუხვიოთ წყლული გულისა და დავუბოთ ტკივილები სულისა და მაშინ, მხოლოდ მაშინ, ექმნება მნიშვნელობა ჩვენ სიცოცხლესაც, ჩვენ სიტყვესაც, ჩვენ მოძღვრებასაც.

თუ გვწამს და გვიყვარს ხალხი, შევაწუხოთ მთავრობა, გამოვანხოთ წყარო დახმარებისა!

ჩვენა გვგონია, პურის ქამას ვერაინ იღვევიქალაქს და „პურის ქამის“ მოწყობისათვის ციმბირში არავინ გავგზავნის!..

მაშ, დროით, დროით შევღდგეთ დამშეულთა დახმარე კომიტეტის შედგენას.

მოვეწოდებთ ქუთაისში თუ სხვა ქალაქებში მცხოვრებ, ცოტათ თუ ბევრად, შეღლებულ ქართველებს, მივმართავთ ყველა შეგნებულ წევრს ჩვენის საზოგადოებისას და ყველა იმას, ვინც გულის მაგივრათ ქვას არატარებს მკერდ ქვეშ,—ხმა ამოიღოს, დაგვიხმაროს, გვიჩიოს, ხელა შეგვიწყოს ქონებრივით თუ

ღვთიურ ცეცხლის ნაპერწყლებით ააწენთ საშლოცველო... სისხლის ცრემლით წააწერეთ: კვლავ სიცოცხლობს-თქო საქართველო!..

ნარ-ეკილი.

მომაკვდავი.

... იმ დამეს ქარი საშინლათ ღრიალებდა. რისხვის გრიგალომ დიდძალი შავი ღრუბელი გადმოიტანა და მოწმენდილი ცი მწუხრის ნისლით დაბჟარა. ჩაბურულ ტყეში ზარბაზმ საზარელი ხმით იყუკვილი. ის თითქმის გრძობდა, რომ იმ სოფლის განაპირათ მდგომ სახლში, სადაც ოდნავ კრთოდ საწაით; წუთისოფელს ეთხოვებოდა ვეკაცო.

დედის ტბილი ნანინა კენესათ შეცვლილიყო. ჩვილს ფუნთარუმა ბავშს დედა ძუძუს აღარ აძლევდა და თითო ბავშვიც ტბილი რძის მაგივრათ, ცრემლებში ნალეს ნალვლის გემოს პოვებდა.

კეროხედ ცეცხლი იმტუტებოდა. კუთხეში, ღვთისმშობლის ძველი ხატის წინ, მუხლი მოეყარა გაფთხებულს, ღონე მიხდოლს ქალს და გულმხურვალე ლოცვით ზეცას შესთხოვდა მისი ერთადერთი „ნუგეშის“ მორჩენას.

მისი ნუგეში ომში იყო დაქრილი და ცალკავ მოგოფილი, გვერდებ ჩამტვრეული, აუტანელ ტკივილებში ღვდა სულს იქვე სარეცულზე.

მას გარს ეხვია შვილები. ფეხშიშველა, თავდაუფარცხელი თამრო, ცრემლიანის თვალებით შეყურებდა დაქრილს მამილოს და ფეხზე ატუზული სარეცელის თავით ყურს უგვებდა მამის კენესას.

ცელქი პატარა ვანო სკამზე ჩამოქდა-რიყო დახეულ ხალათიან და საყვარელი

მამიკოს ტანჯვას ეცეც ნ-ღვლიანის თვლებით შესტკეროდა.

— „წყა...ლი“ წამოიღულულულა ავადმყოფმა. გაფთხებულმა ქალმა ლოცვას თავი მიანება და მომკვდავს ჰიქით წყალი მიაწვდა.

ძლივს გადაყლაბა ორი ცვარი ავადმყოფმა, შემდეგ გულჩათუტულმა მძიმეთ ამოიხვნენმა, საცოდავთ თვალი გადაავლო ცოლს, შვილებს, სახლს, კარს და დაიწყებას მისცა თავი.

— „ვის საპარა გეტოვებ, ვის?“ ჩასძახა მომკვდავს მისმა ცოლმა, ვის უტოვებ ამ თოთო ბავშვს? ვინ იქნება ჩვენი პატრონი? ჩვენი მოწყალე? ჩვენი მარჩენელი? არა, ვერ გავიშვებ, ვერა? მიშველეთ, მიშველეთ! ვინ ხართ ქრისტიანი?—კივოდა გულწასული მისი ცოლი და ავადმყოფს გულში ეგვროდა.

დედის კვილზედ აზრიალდენ პატარა ბავშვებიც და გულჩათუტულნი საცოდავთ გაიძახდენ: „მა...მი...კო! მამიკო! მაგრამ მათი მამიკო ხმას აღარ იღებდა და გაშტერებით კვარტილიან ჰქრს შეჭყურებდა.

ვინ იცის იმ დროს რა ჯოჯოხეთი ედვა საბარალოს გულში? როგორს სულის ტკივილებს გრძობდა იმ წამში ავადმყოფი? მას თვალ წინ უდგა სიკვდილი, რომლის მოახლოვებაც მან იგრძნო საღამოზე ზიარების შემდეგ, როდესაც მისმა ცოლმა პატარა ბავშვები კუთხეში დააოჟა ხატის წინ და მამის მორჩენას ღმერთს ავედრებდა, მაგრამ ეხლა სიკვდილი უფრო საშინლათ ეჩვენა.

მას თვალწინ წარმოუდგა თმე გაწეილი, სახე დაკაწრული, თახხით მოსილი ცოლშვილი. მის ყურს მოესმა გლოვის ზარი. ხედავს, თუ როგორ ეკრებებიან მის ეზოში კირისუფლები, ხმა მალდა

აპაქის ხსოვნა

„ცრემლში გოლესავს ნალველი მელნად ის გიხმარია“ „შეგ თავლი იყო ნარევი და ზოცხარე ძმარია“ „ზოგს ეტებოდა ზოგს არა, მეგრა შენი ბრალია,“ „ბუღბუღი ვარდს და ეკლნარზე სწორად მომდერალია“

ვიკრძენით, ვსცანით მეგოსანო, რომ ამაშია გენია... რომ ამაშივე ისახეს შენი განვლელი დღენია; შენს სწორუპოვარს სიტყვებში ნათელი ყველას ჰგენია, მაგრამა დიდას ამ აზრებს ვერ მისწვდეს სხვათა ხელია!..

ცრემლში ნალველსა ლესავდი, ძმარს და თაფლს რვედი ერთადა, იმ მელნით მოყვასთ გვამცნებდი რა დაგვესახა ლმერთადა?!

ვისაც ძკრად გულში ემწარა შენი ღვთიური აზრები— მან ვერ გაიყო თაფლისგან რა ხდება შენაკაზებში.

და ვინც სცნო—თაფლი თვით და მისკან შექმენ საწთელი... მათ მაშინც აღსტყვეს უკვდავდ შენი უკვდავი სახელი.

დღეს-კი საერთოდ ყველანი ერთისა გრძობით მოცულნი— გულს ხელდაკრფით დატრით მოძღვარს,—ყოველმხრივით მოსულნი ჩვენი დიდების ლამპარო, ყველასი თბილი გული ხარ, და სანამ სიცოცხლობს ქართველი მათი არსების სული ხარ...

როსტომ (გუდა) ჩიქოვანი

გაორგი ნიორაძე

გაორგი ნიორაძე

გაორგი ნიორაძე

გაორგი ნიორაძე

გაორგი ნიორაძე

გაორგი ნიორაძე

გაორგი ნიორაძე

გაორგი ნიორაძე

გაორგი ნიორაძე

ტე სარგებრო დივიზია, რომელიც შეუპოვრათ იცავდა თავს, ამავდროულად უკვე დამარცხდა, მაგრამ 12 თებერვლის დილაზე მტერს მაინც არ ეტყობოდა თავის განზრახვაზე უარს თქმა. ვოლონტერ-პოვოცკაისთან ბრძოლის შეხვედრით ხსიათი ქონდა, მხოლოდ 12 თებერვ, საღამოთ ჩვენმა ჯარმა საბოლოოთ განდევნა გერმანელები უმასობოლეს პუნქტისაკენ პრასნიშის მხარეზე, და 14 თებერვლის სასტიკი ბრძოლა ხდებოდა თილის ფრონტის ხელში ჩასვდებოდა. 13 თებერვალს ჩვენი ჯარები შეცვნიდნენ პრასნიშში, რომელიც საბოლოოთ ჩვენ დავიკავეთ. ამავე დღეს საღამოთი გერმანელებმა დაიხიეს უწყსრივით და მიაშურეს მლავეს და ხორჯალეს, რის დროსაც ანგარიში არ უწყვედნენ არც დაღვინ და არც უბრძოლობას. 4 დღის საიერ-ნიშო ბრძოლის შემდეგ ჩვენი ჯარები განაგრძობდნენ მტრის დევნას და 15 თებერვლის განმავლობაში მტერს საშინელ ზარალს აყენებდნენ. მთელი ამ ოპერაციის დროს ჩვენ ხელში ჩავივარდა დიდი ნადავლი. ტყვე-გერმანელების რიცხვი 10 ათასამდე აღწევს. ამგვარათ გერმანელების განზრახვამ ჩვენი მლავეის მხარეზე მოქმედი ჯარის წინააღმდეგ, საბოლოოთ ფუჭათ ჩაიარა. გროდნოს რაიონიდან ჩვენ წამოვიყვანეთ 1.300 ტყვე-გერმანელი, ვინელთეთ 15 ტყვის-მტყორცნიელი და რამდენიმე ზარბაზანი. კარპატებში ავსტრიელებს მოაქვთ ჩვენს ჯარზე უმედეგო იერიშები. აღმოჩნდა ვალიციაში მტერი თავდაცვაზე გადავიდა.

დასავლეთის ასპარეზი.

პარიზი. 15 თებერვ. ოფიციალური. ებეკურასთან, ალბერის ახლოს, შეგაჩრეთ გერმანელების იერიში. მტერმა სუასონს 200 ყუმბარა ესროლა. შამპანიაში ჩვენ სასარგებლოთ სწარმოებს ბრძოლა. პერტიში ჩვენ წინ წავიწიეთ და ხელთ ვივდეთ გერმანელების რამდენიმე თხრილი. ბოსნიურასთან ჩვენ წავიწიეთ წინ 2 ათასი მტრის სიგრძეზე. ეს ჩვენგან დაკავებული ტერიტორია თანდათან ფართოვდება. მტერმა ამ რაიონში დასტოვა 200 მოკლული. ჩვენ ვინელთეთ ტყვის-მტყორცნიელები. არგონში და ვოგეში ჩვენ საგრძობლოთ წავიწიეთ წინ. დანარჩენ ფრონტებზე ყველგან ბრძოლა ჩვენ სასარგებლოთ სწარმოებს.

კავკასიის ასპარეზი.

პეტროგრადი. 16 თებერვლი. ოფიციალური. კავკასიის ჯარის შტაბისგან. ჩვენმა ჯარმა ზღვის ნაპირის რაიონში ხელთ იგდო ოსმალეთის ჯარისათვის დიდათ-მნიშველოვანი პუნქტი—ხოფი. დანარჩენ ადგილებზე სერიოზული შეტაკება არ მოხდარა.

და რ დ ა ნ ე ლ ი ა ნ.

აზიანი. 16 თებერვლი. ცნობების მიხედვით დარდაწეს კვლავ ყუმბარებს ესერიან. ზღვაში იჭერენ ნაღმებს შეუწყვეტლათ. ყუმბარებს უშენენ აგრეთვე „ჰამიდე“, „ილინზაოლ“ და „მეგიდიეს“ ფორტებს. მოკავშირეების ფლოტშია: 40 დიდი საომარი ხომალდი, 8 დრედნოუტი, 8 წყალქვეშა ნავი, 38 ნაღმოსანი და 7 ნაღმის დასაქერი გემი; 10 გიდროპლანი და 3 პერპლანი. გუშინ დაიწყო დესანტის გადმოსხმა დარდაწესის შესავალიში, დანგრეულ ფორტებთან. ამ ექსპედიციის ჩქარა დასამთავრებლათ საქირაა ასი ათასი კაცი.

სხვა და სხვა ამბავი.

პეტროგრადის დეპუტატთა საგენტრალისა.
რომი. 16 თებერვლი. მთავრობისგან საზოგადო კრებების და ყრილობების აკრძალვა გაცხადებულ კამათს იწყებს, როგორც საზოგადოებაში, ისე პარლამენტში; კითხვა იმადება, როგორ არის ეს კითხვა დაკავშირებული იტალიის დღევანდელ საერთაშორისო მდგომარეობასთან. მკოდნე პირები ირწუნებინან, რომ ეს ზომა მთავრობისგან მიღებულია იმის გამო, რომ არ ხდებოდეს აშკარა სჯა და ლაპარაკი, რომელიც დასწევდა ნაციონალურ პრესტის და რომელსაც შეეძლო საზღვარგარეთ გამოეწვია ჩვენთვის არა სასურველი მიქში-მოთქმათ. ყოველ შემთხვევაში, ამ ზომას მიზნათ არა აქვს ნაციის ჩაჩუმება ნეიტრალიტეტის სასარგებლოთ. ეს ზომა უფროდ წინამორბედა უფრო სასტიკი ზომების, როგორც მაგალითად სააღყო წესებია და სხ.

პეტროგრადი. 16 თებერვლი. გენ-

ერალ პოს მეთაურობით აქ მოვიდა საფრანგეთის სამხედრო დღეგაცია. საღვრზე მათ შეხვედნ სხვადა სხვა ოფიციალური წარმომადგენლები, მრავალი ხალხი და საფრანგეთის საელჩო ხალხი დღეგაციას „გოშას“ ძახილით მიეგება.

სტოკჰოლმი. 16 თებერვლი. როგორც ბერლინიდან იწყებინან, გერმანიის სახალხო განათლების მინისტრს ლანტაგის, საბიუჯეტო კომისიამ განუცხადებია: სკოლების 11600 სოფლ. მასწავლებლიდან 4 ათასი ჯარში იქნენ გაწვეულნი და ორი უფროსი კლასის 38200 მოწაფისგან, 20 ათასი მოხალისეებათ შევიდნენ ჯარში.

ბუქარესტი.

16 თებერვლი რუმინის კულტურულ ლიგის კრებაზე ლუქაიმ განაცხადა: მაღიარები მონდომილი იყენენ მოცისათ რუმინული ენა, დღეს კი დიდ და ისეთი დრო, როდესაც რუმინელები დაუმტკიცებენ მთელ ქვეყანას, რომ რუმინელებს შეუძლიათ ბრძოლა თავის ეროვნულ იდეალების განსახორციელებლათ. ტაკანესკუმ განაცხადა, თუ მაღიარები გამოვლიან გამარჯვებული, მაშინ არა მარტო ტრანსილვანია მოისპობა, თითო რუმინიც მათი ვასალი შექნებოდა. სამთა შეთანხმების გამარჯვება ისე ექვს გარეშე სდგას, როგორც ქვეყნის მზის გარეშე ტრიალი. არ შეიძლება შევეჩვოდეთ სისხლის ღვრის წინაშე, თუ ამას მოითხოვს საერთო საქმე. ფლიპსკუმ განაცხადა, ჩვენი გამოვლიების დრო დადგა. დადგა დრო, როდესაც შეგვიძლია სამაგიერო გადაუხადოთ მათ, ვინც ჩვენს ნაციონალურს ღირსებებს ფხვით სთვლადათ.

პოლონეთის პარტიათა შორის.

სარწმუნო წყაროებიდან იტყობინებინან, რომ პოლონეთის პარტიულ-პოლიტიკურ ჯგუფების ურთიერთ დამოკიდებულებაში ამ უკანასკნელ დროს შესმინევი ცვლილება მოხდა. ჯგუფები, რომელნიც ცენტრალურ ნაციონალ კომიტეტის გარეშე იდგნენ, ერთი ბლოკი შეკრეს. ამ ბლოკში ამჟამათ შედიან უპარტიო საზოგადო მოღვაწენი და ოთხი დემოკრატიული ჯგუფი. მათ შორის სრული შეთანხმება მოხდა პრინციპიული და პარტიულ საკითხებში.

მეორე მხრით მოხდა დაახლოება ორ პოპულარულ ჯგუფს, რომელნიც დღევანდლამდე ამ ბლოკში არ შედიოდნენ.

ტრიესტიდან რომში ატყობინებენ, რომ ავსტრიელები იტალიელების თავდასხმის მოლოდინში დიდ სახელო საზღაღისში არიან. ქალაქი გამაგრებულ ბანაკს წარმოადგენს. ქუჩები ინალმება.

დარდაწესის სიმარბანი.

დარდაწესის სიმარბანი სამ ნაწილად დაყოფილი: სამხრეთის სიმარბანი, შუა სიმარბანი და ჩრდილოეთის სიმარბანი. სამხრეთის ნაწილი შესდგება სედილბაროს ფორტისა და ერთოვრულის ბატარეისგან ევროპის მხარეზე და კუმ-კალეს ფორტისა და ორანეის ბატარეისგან აზიის მხარეზე, სედილბარს აქვს ექვი 11 დიუმიანი ზარბაზანი, ერთოვრულის ბატარეის ორი 8,2 დიუმიანი ზარბაზანი. კუმ კალეს ათი 8,2 დიუმიანი და ორანეის ბატარეის ორი 8,2 დიუმიანი ზარბაზანი.

შუა ნაწილი იწყება სრუტეს შესავლიდან და გრძელდება კილიდბარის და კილე სულტანის (ჩანაკის) კონსტებამდის. ე. ი. სრუტეს ყველაზე უფრო ვიწრო ადგილამდის. ამ ნაწილის სიგრძე შეადგენს 21 ვერსტს. აქ ევროპის მხარეზე შემოეგი ბატარეებია: მეჯილიე (6—11 ზარბაზანი 9,4 დიუმიანი), ჰამიდე (ორი 13,8 დიუმიანი), დანიმენ-ბურნუ (შეიდი 9,4—8,2 დიუმიანი) და იენი-ნამიდე (ოცდა ერთი 13,8—8,2 დიუმიანი ზარბაზანი); აზიის მხარეზე დარდაწეს (ორი დიდი ზარბაზანი), ანალი-მეჯილიე (თოთხმეტი 6 დიუმიანი ზარბაზანი), კილე-სულტანიე (ოთხი დიდი ზარბაზანი), და კილე-ორი ბატარეა (ცხრა დიდის ზარბაზანი).

მესამე, ჩრდილოეთის ნაწილი იწყება ჩანაკისა და ნავარდან. ამ ნაწილს იტყვენ პატარა ზარბაზნებით შეიარაღებული ბატარეები.

გარდა სანაპირო ბატარეების მთებზე გამართულია 22 ზარბაზანი 6 დიუმიანი და სხვა 8 დიუმიანი ევროპის მხარეზე და ოთხი 6 დიუმიანი ზარბაზანი და ექვსი 8,2 დიუმიანი. ამასთან ერთად სრუტე ვიწრო ადგილას გამაგრებულია ბულაღის სიმაგრებით.

სრუტე დიუმიანი აგრეთვე შესავლიდან ჩინაკამდის ნალმებოთ.

გაზ. „დენ“-ის სიტყვით, ნამდვილს ძლიერ სიმარბრებს წარმოადგენენ სრუტეს ნაპირები ჩანაკსა და ნავარდს შუა; სრუტეს შესავალი სულტან იყო გამაგრებული და მის ფორტების დაქცევას არავითარი მნიშვნელობა არა აქვს.

გაზ. „რევი“ სწერს: სრუტეს სიმარბრების ხელში ჩაგდება სახმელეთო ჯარის დაუხმარებლობა შეუძლებელია, და სანამ სრუტეს ნაპირები არ იქნება მოკავშირეების ხელში მოქმედებას ვერ დაიწყებენ მარმარილოს ზღვაზე, რადგან შეკრული ექნებათ ეგეის და ხმელთა შუა ზღვების გზა, თუ სრუტეს ნაპირებზე ოსმალეთის ჯარი იქნება.

იაპონია და ამერიკა.

გაზ „ტაიპის“ სწერს, რომ ამერიკაში დიდს ყურადღებას აქცევენ იაპონიის მოთხოვნებზე. ჩინეთის ამბების მკოდნე პირები ამბობენ, რომ უთანხმოება ჩინეთსა და იაპონიის შორის გამოიწვია გერმანიამ, რომელიც მოწადინებულია, რომ ამერიკა და იაპონია ერთმანეთს შეეტაკნენ.

ახალი ამბავი.

გუშინ დილის მატარებელი თფილისიდან ჩამოვიდა ქალაქის შოურავი ი. მ ჩიქოვანი.

ქუთაისის მზრის უმფროსის თანაშემწეთ დანიშნა ბ. პოკ. მესხი.

როგორც სოფ. ჯვარისიდან (ოკრიბა) გვწერენ ადგილობრივ სამრევლო სკოლაში სწავლა 12 თებერვლიდან კვლავ განახლდა. ამ სკოლაში სწავლა, რომელში შესწყდა რომ სოფელში სახალი იყო გავრცელებული. ამ ეპათ ავადმყოფობამ იკლო.

დღეს, 18 თებერვალს ქუთ. კლასიკური გიმნაზიის დარბაზში გაიმართება კონცერტი ფოთის ქალთა გიმნაზიის ღირბ მოწაფეთა სასარგებლოთ.

რედაქციამ მიიღო „კოპერაციის“ რედაქციის გამოცემა წიგნი „ქალი და კოპერაციის“. საკოპერაციო ბიბლიოთეკა № 7. წიგნი შეიცავს 32 გვერდს სუფთათაა გამოცემული და ღირს სამ შურად. ვრცელ განხილვას შემდეგ დაგვეტყვათ.

რედაქციამ მიიღო აგრეთვე ქუთნალ „განთავის“ მორიგი 4 ნუმერი შემდეგი შინაარსით:

- 1) ქართველ ერს; 2) დამარბვა—აკილასა; 3) განთავი—მისევი; 4) სულიკო—მისევი; 5) ავადმყოფი მკოსანი—მისევი 6) სიკვდილი—მისევი; 7) ვარსკვლავი—გ. გვაზავის; 8) აკაიის ხსოვნას—ცახელისა; 9) მოგონება ს. ს. ბახტაძისა; 10) მოგონება—ი. ი.—ანისა; 11) აკაიის გა-მოსვენება სახმერდან; 12) აკაიის დაკრძალვა თფილისში; 13) სიტყვა ნ. ნიკოლაძისა; 14) სიტყვა პიტრიიმისა; 15) სიტყვა—გვ. გომეპკორისა; 16) სიტყვა—ხატისოვისა; 17) სიტყვა გულიო ალაკიაკიშვილისა; 18) სიტყვა ნ. ჟორდანისა; 19) აკაიი და ხალხი—არეილის და 20) ომის მატანე. ქუთნალში ჩართულია აკაიის სურათები.

ქუთაისის მეპურეების რწმუნებულმა ა. პავლიდემ ქალაქის გამგეობაში თხოვნა შეიტანა, და პურზე ნიხრის მომატებას თხოვრობს. ბ. პავლიდი აღნიშნავს, რომ ქუთაისის მეფეკლეები ფქვის ზედმეტ ფასებში ჰყიდიან, რაც მეპურეებს დიდ ზარალს აქლევს.

ქუთაისის მსახიობთა ამხანაგობას განზრახვა აქვს ამ მოკლე ხანში ქუთაისის გუბერნიის სხვადასხვა პრიონციებში წარმოდგენები მართოს.

ქუთაისის მეორე ვასაწვევ უბანში

ახალგაზდათა გაწვევა საშხლო ბეგარის მოსახდელათ გუშინ, 17 თებერვალს დამთავრა. პირველ, ტყიბულის რაიონში, კი ჯარში გაწვევა დღეს დაიწყება.

დღეს, 18 თებერვალს მომრიგებელ მოსამართლესთან საჯარო ვაჭრობით გაიყიდება ალ. მაქავარიანის მოძრავი ქონება.

როგორც ვაგიგეთ, ქუთაისის გუბერნიის მევენახეობისა და მეღვინეობის საზოგადოებას მდგომარე წლის სამყოფი შაბაბანი უკვე შეუძენია.

22 თებერვალს ქალაქის თვითმართვლობის დარბაზში შესდგება მდამიო მოქალაქეთა საზოგადო კრება სხვადასხვა საკითხების გასარჩევათ.

დღეს ქალაქის გამგეობის დარბაზში საჯარო ვაჭრობით იჯარით გაიყვამ ეკლარის ქვა სატები.

8 თებერვალს, ზედა-ღმის (შორაპნის მხარე) უფსო საშეიხველოს დარბაზში გადახდილ იქნა პანაშვიდი, დიდებული მგონის აკაიის სულის მოსახსენებლათ. დაესწრო სამი სოფლის იღმის, ბორისა და იგორეთის საზოგადოება. პანაშვიდის დროს დადგმული იყო აკაიის დიდი სურათი ყვავილებით შემკული.

პანაშვიდის გადახდის შემდეგ სიტყვა წარმოსთქვა სტ. კ. ა. მაქავარიანმა და საკუთარი ლექსი წაიკითხა ვ. გორგაძემ.

13 თებერვალს, ქალაქის სანიტარმა ვ. ბეგენიშვილმა სანიტარული წესის დარღვევისათვის ოქმი შეუდგინა იოსებ ნიკაბიძეს.

16 თებერვალს, საღამოს 6 საათზე მესხეთის ქუჩასე, გიორგი ერსთავის ლექანში, 5. კაბეტიეძემ და ალ. ფარულიოვმა ჩხუბი ასტეხეს და ლექანს ქვეში დაუშინეს. ერთი ქვა ერსთავს თავში მოხვდა და მძიმეთ დაწავა.

19 თებერვალს, ოლქის სასამართლო ვაარჩევს დიმიდელ ზარბიძის, იოსონ მდივანის, და სქეების საქმეებს.

ჩვენ ვგვთხოვენ გამოვაცხადოთ, რომ ვაგარინის ქუჩა, პოლიციის მხლობლათ, ანტისანიტარულ მდგომარეობაში იმყოფება.

თ მ ა ბ რ ი.

ხვალ, ქალაქის თეატრში შესდგება ვასტროლი დამსახურებულ და ნიჭიერ მსახიობ ქალის ნინო ჩხეიძის ასულისა, იუზა ზარბალიშვილის მონაწილეობით. წარმოდგენილი იქნება ცნობილი პიესა ალ. დიუმასის „მარგარიტა გოტიე“ თარ. გუნია—იმედაშვილის უმთავრეს როლებს შესრულებენ მარო მდივანი, ნ. ვაგახიშვილი, მ. ქილარჯიშვილი, პ. შოთაძე ქ. გ. არადელი იზნელი, ყალბგვაშვილი, მურუსიძე, მგალობლიშვილი და სხ.

დასი ამზადებს შოთა დადიანის ახალ პიესას „განწირული“ და ცნობილ დრამას „დაძირული ზარი“. (Потопувший колоколь).

ამხანაგობის სამ წარმოდგენაში, რომელიც გაიმართა ქუთაისის თეატრში შესავალი იყო: „პატარა კახზე“ 156 მ. სახალხო წარმოდგენა „თამარ ბატონიშვილებზე“ 128 მ. შემდეგ 5. ჩხეიძის მონაწილეობით, 51 მანეთი.

თფილისი.

ომის გარშემო. დაპრილ მეომართა გადასაცვან ვადმოსაცვანად იწყებენ თოდმა ი. ზ. ანდრონიკაშვილმა შეიმუშავა ახალ ტიპის ურემი, რომელშიაც შემებული იქნება ერთი ცხენი. ურემი 15 თებერვალს გამოსცადეს ქალაქების კავშირის წარმომადგენლებმა.

აკაიის ხსოვნის აღსანიშნავად არჩეულ კომისიის კრება 15 თებერვალს მოხდება თვალ-ზნაურობის დეპუტატთა საკრებულოში გ. დ. ჟურელის თავჯდომარეობით. კომისიამ გაითვალისწინა, რომ 7 მარტს სრულდება აკაიის გადაცვლების 40 დღის თავი და დაადგინა: გადახდალს ამ დღეს მამადავითში, აკაიის საფლავზე პანაშვიდი. კომისიამ აგრეთვე საქირით სცნო, გამართოს სახაზი ნო თეატრში მეორე დღეს, კვირას, 8 მარტს, ნაშუადღევს პირველ საათზე აკაიის დღე. ამ დღის გამართვა დაევილა საგანგებო მკირე კომისიას, რომლის

წევრებდაც არჩეულ იქნენ: კნევი, ანასტ. მაჩაბლისა, ექიმი ელიაშვილი, ი. გ. დევანიშვილი, ი. ნიკოლაძე, მ. შ. წუნავა და ი. გოგოლაძე.

ახალი საზოგადოებრივი წარმოდგენა არსდება ქართველთა შორის სასარგებლო წიგნების გამავრცელებელი საზოგადოება. წესდება უკვე შედგენილია და ამ დღებში გუბერნატორს წარედგინება დასამტკიცებლად.

საპონის დღე. ომიანობისგან დაზარალებულთა დახმარე ცენტრალური საქალაქო კომიტეტი მოკლელ ხანში „საპონის“ დღეს გამართავს. შეგროვილი საპონი მეომარებს გაეგზავნებათ.

ახალი ვაჭრობა. გუბერნატორმა ნება დართო ალ. შანაშვილს, გამოსცეს თფილისში ყოველდღიური გაზეთი, სახელად „საქართველო“.

სახალხო სახლი საბურთალოზე. საბურთალოზე დაარსდა ქართულ სცენის მოყვარულთა წრე, რომელმაც სახალხო სახლი მოაწყო ქართულ წარმოდგენებისთვის. წრემ თავის რეისორად მიიწვია მსახიობი შაქრო საფარავი. კვირას, 15 თებერვალს, შუადღისას, დიდის ამბით აკურთხეს ეს სახლი. კურთხევას დიდი-ალი ხალხი დაესწრო, მათ შორის თფ. სახალხო წარმოდგენების მართველ წრეთა წარმომადგენლები. კურთხევის შემდეგ სიტყვები წარმოსთქვეს: საბურთალოს წრის გამგეობის თავჯდომარემ ლ. ი. ბაქრაძემ, „თეატრი და ცხოვრების“ რედაქტორმა ი. იმედაშვილმა, ნაძალადევის წრის რეისორმა სვ. სვიმონიძემ, ველაბრის წრის თავჯდომარემ თ. ნასიძემ, ხარფუხის წრის თავჯდომარემ გ. შათირიშვილმა და მუსულმანთა დრამატულ წრის წარმომადგენელმა. საღამოს ამ სახლში გაიმართა წარმოდგენა ქან ვ. ჩერქეზიშვილის მონაწილეობით. წარმოდგენილ იქნა: „ძუნწი“ და „დარტიალდა ჯარა“. წარმოდგენის წინაღ. ნაკაიძემ მოხსენება წაიკითხა თეატრის მნიშვნელობის შესახებ.

საპარტიულს სიკვალათს დასვა.

სამშუხაროდ, ამ საკითხს შესაფერ კურადლებას არ აქცევს ჩვენი პრესა. ომის დროს ყველაფერი მოსალოდნელია და მოსახლვრე ქვეყანა ადვილად შეიძლება გახდეს საომარ ასპარეზად. აღზად ამან გამოიწვია უმაღლესი მთავრობის გადაწყვეტილება, რომ საქართველოს სიჭველენი დროებით რუსეთში იქნეს გადატანილი და დაკული.

მაგრამ დარწმუნებული ვართ, რომ მტერი, თუ უკან არ დაიხევს, წინ მიინცვერ გადმოდგამს ფეხს. და, მაშასადამე, ჩვენს ისტორიულ სიძველეთ ამ მხრით არავითარი განსაცდელი არ მოეღის. და, თუ მიინცა და მიინც დაგვატყდა თავს შედღურება და ჩვენი ქვეყანა საომარ ასპარეზად გადაიქცა, მაშინაც ადვილი იქნება ამ სიძველეთა დაცვა ჩვენს მიუვალ მთებში, სადაც მტერს ჯერ ფეხი არ დაუდგამს და, ცხადია, ვერც ოდესმე დაადგამს. სწორედ ეს იყო მიზნები, ჩვენი ისტორიული სიძველენი რომ ამდენ შემოსევას გადაურჩა.

და, ვფიქრობ, შეუძლებელი არ არის თფილისის გუბერნიის იხე დაბოლოვნენ ეს საკითხი, როგორც ქუთაისის გუბერნიის დაბოლოვნა. ჩვენ ვიცით, რომ ყოველდღისმდგომლო ეპისკოპოსმა გიორგიმ მოიზოვა იმერეთის საეკლესიო სიძველეთა იმერეთშივე დაცვის უფლება. განა თბილისის გუბერნიისაც არ შეუძლია იმავე უფლების მოპოება? რასაკვირველია, შეუძლია. და, იმედია, აღმოსავლეთ საქართველოს წოდებთა და საზოგადო დაწესებულებათა წარმომადგენელთა ცდასა და გარჯას არ მოერიდებინა, რომ ეს საჭირობოტო საკითხი კეთილად დააბოლოონ.

ვისილ წერეთელი.

თიანჭი და ხელოვნება.

მედა. ტრაგ. 5 მოქ. სუფორინისა და ზურენიის თარგ. და მესხისა. ვასტროლი 5. ჩხეიძისა. ვერია, 15 თებერვლი.

ფეფარ-აქრილ, შმაგი პონტოს ექსიონოს ნაპარას უდაბურ, უტემ-უღრან ტყეთა შორის აღმართული დიდი სახალხო.

